

INTO NATURE EN DRENTSE A GIDSEN.

De Drentse A gidsen mochten op maandagavond 14 maart in Zeegse luisteren naar een uitleg over het project "Into Nature". De organisatie vroeg vrijwilligers om mee te werken aan een grootschalig kunst project dat in het Drentse A gebied georganiseerd zou worden. Ik kon mij niet aan de indruk onttrekken dat de organisatie het gebied zag als reclame, een groene achtergrond voor kunstuitingen. Een passe-partout om overal naar binnen te mogen kost 35 euro.

Schets kunstwerk Rainer Gross

Het kunstwerk dat er niet kwam

Plaatselijke natuurorganisaties hebben zich verzet tegen een van de kunstwerken, een houten kubus van ca 3 m hoog, gecombineerd met een constructie van soepele zwarte latten die in een boog door de kruin van een oude zwarte els tot in het water van de beek kwamen te hangen, ter hoogte van het Okkenveen.

Dit werkstuk zou met een metalen voetstuk in de rivier verankerd worden.

De rechtbank oordeelde dat de gemeente Tynaarlo de procedure voor een vergunning in dit beschermd natuurgebied niet op de juiste wijze had gevoerd en dat de vergunning dus onterecht was verleend. Er was verzuimd een natuurtoets te doen.

De rechter schortte de vergunning op tot de bezwaretermijn van zes weken voorbij was en de gemeente ingekomen bezwaren had behandeld.

Omdat Into Nature het kunstwerk toch graag geplaatst wilde zien kwam er een nieuw voorstel om het werk 50 meter verderop neer te zetten vlak buiten de grens van het Natura 2000 gebied. Zo hoopte men de tijdrovende natuurtoets te omzeilen. Op advies van de eigen ecologisch medewerker en plaatselijke IVN-leden concludeerde de gemeente dat ook op deze plek een natuurtoets vereist is.

Daarom werkte de gemeente niet mee aan dit nieuwe voorstel. Het kunstwerk is er niet gekomen. Nu kan een bezoeker alleen genieten van de beek die meandert door het open landschap en de eikjes op het paraboolduin.

Waar past 'kunst' dan wel?

Bij de voormalige luchtvaartschool in Eelde staat een grote 'conibeer'; een beer van gaas helemaal volgeprikt met conifeer takken. Langzamerhand verandert deze in een bruine beer.

In de Kolk in Assen staat een grote hoogzit en langs de wand hangen platen en kleden met wilde dieren, allemaal voorzien van een schietschijf ter plekke van hun hart. Een treurigstemmend geheel.

Echt mooi is de expositie van foto's en collages van drie bijenhouders door Harry Cock in de schuur van Staatsbosbeheer. Na enig soebatten mocht ik met mijn Staatsbosbeheer vrijwilligerspas hier naar binnen.

Dit zijn een paar voorbeelden van kunst die de gaafheid van het landschap niet aantasten.

Een controverser

Bij het bruggetje aan het fietspad tussen Zeegse en Schipborg staat een hokje op poten met een laddertje.

Binnen ligt een matrasje. Hierop kunnen twee personen een video te bekijken.

"Ik zie hier liever een peerd in de wei", sprak een passant.

Prompt kwam een levensgroot houten paard naar het hokje kijken. TV Drenthe besteedde hier aandacht aan en toonde een vrijwilliger die het beest neerkwakte. Dit leidde tot verontwaardigde reacties op de face-book pagina van RTV Drenthe.

Ik heb het beest overeind gezet, getroost en daarna voorzichtig weer in het hoge gras neer gevleid.

Wietske Jonker bij het 'mysterieuze' paard

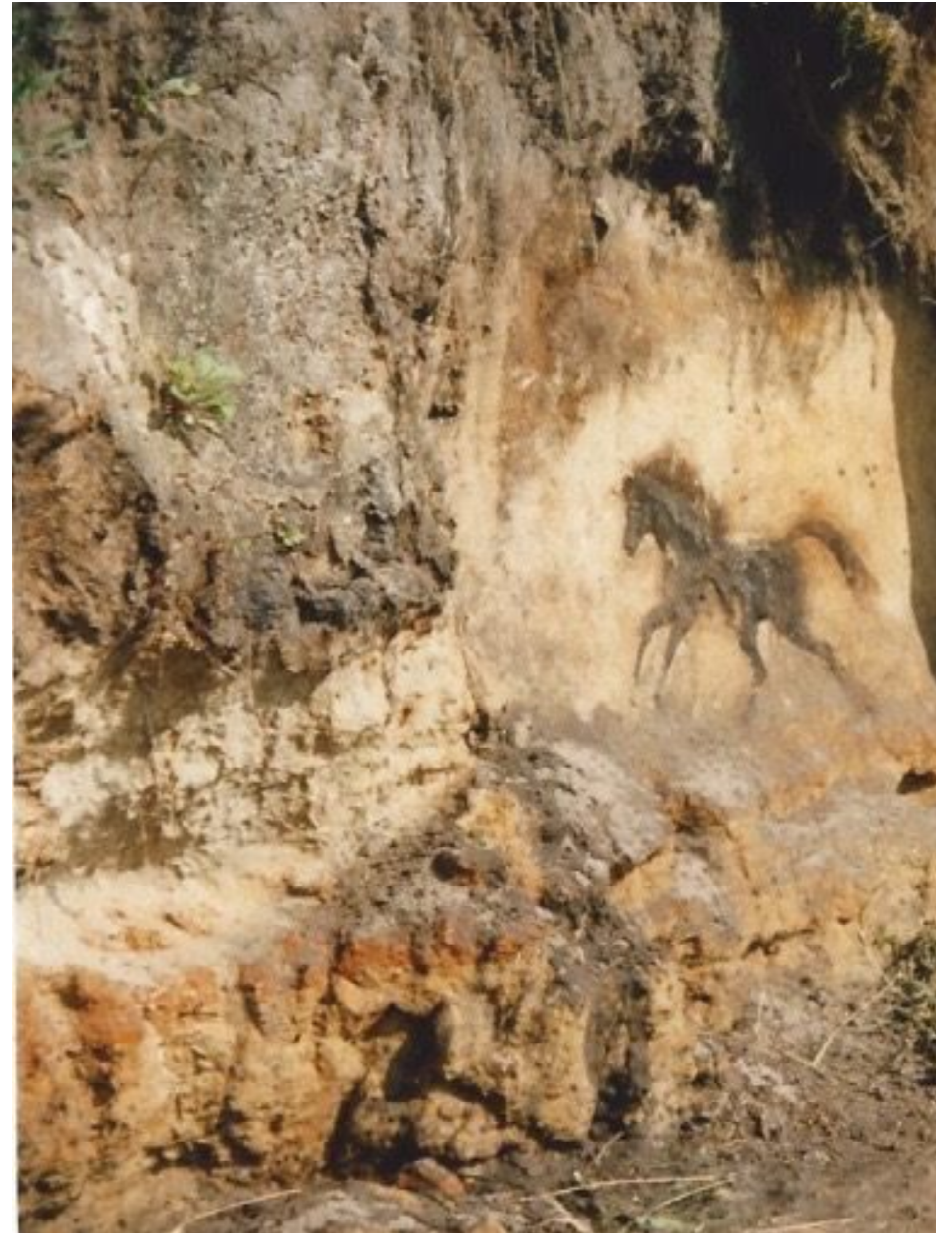
Mijn conclusie

Plaats 'mensenwerk' in een 'mensen-omgeving', in gebouwen, parken en tuinen. Juist de afwezigheid van storende menselijke ingrepen maakt het Drentse A gebied zo bijzonder. Over deze kwaliteit zijn de bezoekers die wij in het gebied gidsen zo enthousiast.

Wat past echt in het beekdal?

Hieronder een foto van een kunstwerk dat een meisje van 13 jaar halverwege de jaren '80 maakte van zwarte aarde in een afgekalfde meander van de Drentse A bij het Okkenveen. De rivier heeft dit werkje liefdevol opgenomen.

Wietske Jonker-ter Veld

Zandtekening van een 13-jarig meisje